

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تأملات فیدل کاسترو

برگردان از: حمید محوی

۳۱ مارچ ۲۰۱۲

راهی که به مصیبت می انجامد

این مطالب را می توانستم امروز بنویسم، فردا یا هر روز دیگر بی آن که دچار اشتباه شوم و حرفهایم را فراموش کنم. نوع بشر باید با مشکلات تازه ای دست به گریبان شود. بیست سال پیش وقتی در کنفرانس سازمان ملل متحد درباره محیط زیست و توسعه موضوع خطر انقراض نسل بشر را مطرح کردم، برای به صدا درآوردن زنگ خطر در سطح زمانی یک قرن آینده، به اندازه امروز به ضرورت طرح چنین مسأله ای باور نداشتم. چند رهبر از قدرتمندترین کشورهای جهان را آلت دست خود قرار داده بودند، و تنها از روی ادب برای من دست زدند ولی سرانجام به همان سیاق گذشته به کندن گور بشر ادامه دادند. می توانستیم باور کنیم که خرد و نظم بر جهان حکومت می کند، و از دیرباز توسعه اقتصادی با تکیه به پیشرفت های فنی و علم آغاز و انجام جامعه بشری است.

ولی امروز، همه چیز روشن تر به نظر می رسد و حقایق ژرف بیش از پیش بر ما آشکار می شود. حدود دوصد کشور به اصطلاح مستقل در سازمانی سیاسی متشکل شده اند که دائما در اداره سرنوشت جهان با شکست روبرو می شوند.

تقریبا بیست و پنج هزار سلاح هسته ئی در اختیار نیروهای متفقین یا جبهه مخالف آنها است که نظم را برای منافع یا ضرورتی خاص برقرار می سازند، و به این اساس به شکل مجازی حقوق میلیاردها انسان را نقض می کنند. به اندازه کافی ساده اندیش نیستیم که بار مسؤولیت توسعه این نوع سلاح ها، پس از سلاخی هیولائی هیروشیما و ناکازاکی توسط ترومن تا مرگ روزولت را بر دوش روسیه و چین بگذارم.

و مرتکب اشتباه نیز نخواهم شد که قتل عامی را که نازی ها به راه انداختند نفی کنم، که به بهای جان میلیون ها کودک و مرد و زن، و به ویژه یهودیان، کولی ها، روس ها و دیگر ملت ها تمام شد. به همین دلیل از سیاستی که حق زندگی مردم فلسطین را نفی می کند، بیزارم.

چه کسی می تواند فکر کند که ایالات متحده قادر خواهد بود به تنهایی با مصیبتی رویارویی کند که به شکل اجتناب ناپذیری انتظارش را می کشد؟

چهل میلیون دلاری که رئیس جمهور اواما قول داده است که ظرف چند هفته برای اردوی انتخاباتی اش گردآوری کند، گواهی است بر بی ارزش شدن پول ایالات متحده، با بدهی عجیب و غریبی که در رأس آن هم چنان در حال افزایش بوده و نزدیک به بیست بیلیون دلار تخمین زده شده است. این کشور با پول هائی که چاپ می کند به زندگی ادامه می دهد و نه با آن چه تولید می کند، در حالی که بقیه جهان برای حیف و میل کردن های ایالات متحده باید بپردازند.

هیچ کس نیز باور نخواهد کرد که نامزد دموکرات بهتر یا بدتر از رقبای جمهوری خواه خواهد بود، که نامشان میت رومنی یا ریک سانتورام باشد. سال های نوری بین این سه شخصیت و شخصیت های برجسته ای مانند آبراهام لینکلن یا مارتین لوترگینگ فاصله می اندازد. واقعا باور کردنی نیست که ببینیم ملتی تا این اندازه قدرتمند از دیدگاه فنی چنین دولتی تهی از اندیشه و ارزش های اخلاقی داشته باشد.

ایران سلاح اتمی در اختیار ندارد. این کشور را به تولید اورانیوم غنی شده متهم می کنند که به عنوان سوخت انرژی و یا برای مصارف بهداشتی به کار می برد. چه بخواهیم و چه نخواهیم، در اختیار داشتن یا تولید آن به معنای تولید سلاح اتمی نیست. دهها کشور از اورانیوم غنی شده به عنوان منبع سوخت استفاده می کنند، ولی تنها در پایان فرآیند پیچیده تصفیه است که می توان آن را برای تولید سلاح اتمی به کار برد.

با این وجود، از سوی دیگر، به کمک و هم کاری ایالات متحده، اسرائیل بی آن که اطلاع دهد و بی آن که حسابی به کسی پس بدهد، سلاح اتمی ساخت، و امروز صدها کلاهک اتمی در اختیار دارد، بی آن که به آن اعتراف داشته باشد.

برای جلوگیری از توسعه تحقیقاتی در کشورهای عربی همسایه، اسرائیل به راکتورهای عراق و سوریه حمله کرد، و امروز نیت خود را برای حمله به مراکز تولید انرژی هسته ئی ایران اعلام کرده است.

پیرامون این نکته اساسی است که سیاست بین المللی در این منطقه پیچیده و خطرناک از جهان تمرکز داشته که بخش عظیمی از نفتی را که چرخ اقتصاد جهانی را می گرداند تولید کرده و تحویل می دهد.

حذف انتخابی مهمترین دانشمندان ایرانی توسط اسرائیل و هم پیمانانش در ناتو به عملی تبدیل شده که نفرت و احساس انتقام را برمی انگیزد.

دولت اسرائیل آشکارا نیت خود را مبنی بر حمله به مراکز تولید اورانیوم غنی شده اعلام کرده و دولت ایالات متحده نیز صدها میلیون دلار هزینه کرده است تا بمب مناسبی برای چنین منظوری بسازد.

یک ژنرال مهم نیروی هوایی ایالات متحده بزرگترین بمب کلاسیکی که تا کنون هرگز ساخته نشده است که توضیح می دهد، « بمب سنگر کوب به وزن ۱۳،۶ تن، بمبی به بزرگی حمله نظامی علیه ایران».

چنین تفسیر گستاخانه ای درباره وسیله کشتار جمعی، وقتی مطرح می شود که رئیس جمهور اوباما هشدار می دهد که به سادگی از جنگ در خلیج فارس حرف نمی زند.

هربرت کارلیسل، معاون فرماندهی کل عملیات نیروی هوایی ایالات متحده اضافه می کند که این بمب احتمالاً در هر حمله ای به ایران که توسط واشینگتن انجام بگیرد، به کار خواهد رفت.

این بمب «مادر تمام بمب ها» نامیده شده و می تواند تا ۶۰ متر در بتون مسلح نفوذ کند، پیش از آن که منفجر شود. این بمب را بزرگترین بمب کلاسیک - غیر اتمی - در انبار اسلحه ایالات متحده دانسته اند [...]

پنناگون برای تخریب زیربنای ایران طرح گسترده ای تدارک دیده که شامل حملات فشرده علیه اهداف غیر نظامی توسط مهمات ترکیبی از بمب اتمی تاکتیکی و مادر تمام بمب ها که انفجار آن موجب ایجاد ابری به شکل قارچ می شود، می باشد.

مادر تمام بمب ها را به عنوان قوی ترین بمب از نسل جدید معرفی کرده اند که هدف آن تخریب سامانه های هسته ئی زیر زمینی در ایران و کوریا است (۱).

من از خوانندگانم برای این اصطلاحات نظامی پوزش می خواهم که در این جا به شکل مبهم مطرح کرده ام. همان گونه که می توانیم مشاهده کنیم، این محاسبات از این پیش فرض حرکت می کند که مبارزان ایرانی، که میلیون ها مرد و زنی را تشکیل می دهند که به خاطر تعصبات مذهبی شان و سنت مبارزاتی شان شناخته شده هستند، بی آن که پاسخی بگویند تسلیم خواهند شد.

ایرانی ها اخیراً دیدند که چگونه سربازان ایالات متحده که افغانستان را ظرف کمتر از سه هفته اشغال کرده اند، به روی اجساد افغان هائی که کشته بودند شاشیدند، قرآن را سوزاندند و بیش از پانزده غیر نظامی بی دفاع را به قتل رساندند (۲).

کمی تصور کنیم که نیروهای ایالات متحده روی مراکز صنعتی بمب های هیولائی پرتاب کند که تا ۶۰ متر در بتون مسلح نفوذ کند. هیچ گاه چنین تجهیزاتی را تصور نمی کردیم.

برای درک عمق این فاجعه سیاسی نیاز به توضیح بیشتریست، بر این اساس است که بی هیچ ابهامی نوع بشر در خطر مصیبت بزرگی قرار گرفته است. اگر ما این موضوع را اکنون درگ نکنیم، هیچ گاه قادر به تداوم زندگی نیستیم.

من به سهم خودم بر این باور هستم که ایالات متحده در حال انجام بدترین اشتباه تاریخی اش می باشد و جهان را نیز با خود در این اشتباه غرق می سازد.

Fidel Castro Ruz

Le 21 mars 2012

مرکز مطالعات جهانی سازی. ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

گاهنامه هنر و مبارزه

۲۹ مارچ ۲۰۱۲

Mondialisation.ca, Le 27 mars 2012

[Cuba Debate](#)

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/>

پی نوشت :

(۱) مترجم : فیدل کاسترو این اطلاعات را از نوشته های میشل شوسودوسکی برگرفته است که ما پیش از این آنها را در گاهنامه هنر و مبارزه و پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" منتشر کرده ایم.

(۲) مترجم : فیدل کاسترو به کشتاری اشاره دارد که اخیرا در ایالت قندهار به وقوع پیوست و ۱۷ نفر از جمله ۹ کودک و ۳ زن و بقیه از سالخورگان و مردان بوده اند به قتل رسیدند. این خبر نیز در چندین مقاله در اطراف ۱۲ مارچ به بعد در گاهنامه هنر و مبارزه و پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" منتشر شده است.